

Ἡ θύρα ποὺ ἀνοίξε τὸ πρῶτ' καὶ τὸν εἶδε χαρούμενο, ἡ ἴδια ἡ θύρα ἀνοίγει τώρα γιὰ νὰ τὸνε δεχτῆ με ἀγνωρίστη ὄψη.

Ὅχτὼ μέρες ὕστερα μιὰ γυναίκα καὶ τρία παιδάκια ἐβάνανε τὰ ρούχα τῆς θλίψης κατὰμουρα ποὺ δὲν ἐξεβάφανε μ' ὄλα τὰ δάκρυα ποὺ ἐπέφταν ζεστά ἀπ' τὰ στρογγυλά τους τὰ μάτια.

Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΤΟ ΒΑΓΓΕΛΙΟ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ

Φίλτατε «Νουμά»,

Συνήθεια εἶναι στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τὸ Βαγγέλιο τῆς Δευτερανόστασης νὰ διαβάζεται σὲ πολλές γλώσσες, ὅπως ὄλοι ξέρουμε.

Στὴν κοινότητα ποὺ κάνω τὸ δάσκαλο, ἔχουμε μονάχα δύο παπάδες κι ὁ ἕνας τους, τὴ Δευτερανόσταση κατὰ παλιὰ συνήθεια τοῦ χωριοῦ, διαβάζει τούρκικα τὸ Βαγγέλιο.

Μὰ φέτος σκευήκαμε με τοὺς παπάδες πὼς κανένας τούρκος δὲν πατεῖ στὴν ἐκκλησιά ἀφτῆ τῆ μέρα, ἂν κ' ἔχουμε πολλοὺς δέφτερο, πὼς κι ἂν ἀκόμα ἐρχονταν πολλοὶ τούρκοι, προτιμώτερο θάτανε νὰ διαβάζεται στὴ γλώσσα μας τὸ ἕνα τὸ Βαγγέλιο γιὰ νὰ τὸ καταλαβαίνει ὄλος ὁ κόσμος κι ὄχι μονάχα πεντέξη % , παρὰ τούρκικα ποὺ θὰ τὸ καταλάβαιναν Τούρκοι κι ὄχι Χριστιανοί. Μπρὸς λοιπὸ, σ' ἐνέργεια ἀφτῆ μας τῆ σκέψης. Καθίζω μιὰ μέρα, μεταφράζω στὴ γλώσσα μας τὸ Βαγγέλιο (δυστυχῶς δὲν ἔχω τὴ μετάφραση τοῦ Παύλου) καὶ τὸ δίνω στὴν παπᾶ. Καὶ κείνος τῆ Μεγάλη Μέρα τὸ διαβάσει καθαρά καὶ ζάστερα καὶ τὸ ἔκουσε καὶ τὸ ἀγροίκησε ὄλος ὁ κόσμος καὶ φαριστήθηκε τόσο ποὺ καὶ μὲς στὴν ἐκκλησιά δὲ κρατιοῦνταν ἀπὸ τὸ νὰ δεῖξει, τὸν ἐνθουσιασμό του.

Ἐνας μονάχα σκολαστικός, σὲ βγήκαμε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά, εἶπε κἄπως σόδαρὰ στὸν παπᾶ:

— Πὼς τόλμησες παπᾶ, κ' εἶπες τέτιο Βαγγέλιο; δὲν ξέρεις πὼς εἶναι μπεδισμένο;

Κι ὁ παπᾶς μας μιὰ χαρά:

Μπα! καὶ γιατί; μήπως εἶπα τὰ ἐνάντια ἀπὸ κείνα ποὺ λέει τὸ Βαγγέλιο; Σήμερα, καλὲ μου κύριε, εἶναι μέρα χαρμόσυνη, κι ὄλοι μικροὶ μεγάλοι πρέπει νὰ τὸ νοιώσουνε, ὄχι μονάχα τοῦ λόγου σου καὶ πέντε δέκα ἄλλοι.

— Μὰ πὼς; γένηκες καὶ σὺ μαλλιάρὸς καὶ θέλεις νὰ ἐκχυδαίσουμε τὴ θρησκεία μας; ἄς τὸλεγεσ τούρκικα, ἄς τὸλεγεσ...

— Μὰ πὼς, ἐβλογημένοι; γένηκες — μὴ σοῦ κκοφανεῖ — τούρκος; καὶ θέλεις νὰ τουρκέψουμε τὴ θρησκεία μας.

Ὁ ἄλλος ἄναψε καὶ κάρωσε ἀπὸ τὸ θυμὸ του, κοκκίνησε σὸν παπαροῦνα, μὰ δὲ μπόρεσε τίποτες νάντιτάξει στὴν προπούμενη ἀφτῆ κι ἀποστοματικὴ ἀπάντηση τοῦ παπᾶ κ' ἐφυγε ντροπιασμένος, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά καμιά δεκαριά ἀθρώποι πετιώντουσαν κι ὄλοι μ' ἕνα στόμα:

— Καλὰ ἔκαμες, παπᾶ μου, γιὰ τὸ στόμα σου καὶ τοῦ χρόνου νὰ μὲς ζήσεις νὰ μὲς τὸ πείσ. Ἄς τὸνε ἀρτόνα τὸν ψευτοκαλαμαρά, νὰ πάει νὰ χάνεται.

Ἄφτὰ, φίλε μου «Νουμά», ἔχρινα καλὸ νὰ σοῦ τὰ γράψω κι ἄ θὲς ρίξε τα σὲ καμιά γωνιά τοῦ φύλλου σου.

Ὁ φίλος σου
ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΡΑΓΙΑΣ
νησιώτης

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ἐνα ὑπερόγραφο ἀρθροῦ τῆς «Ἐστίας» ἀξίζει νὰ τυπωθεῖ κ' ἐδῶ, δίχως σχόλια, ἀφοῦ εἶναι τόσο χτυπητὸ καὶ φλύαρο· «Διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πανεπιστημίου. Ὁ Καναδὸς Μαραθωνοδρόμος, ὦ μετ' ὀλίγον ἐξοχώτατοι Δόκτορες, εἶναι συνάδελφός σας, εἶναι φοιτητῆς. Φοιτητῆς δ' ἐπίσης εἶναι καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν καὶ Γερμανῶν καὶ Δανῶν καὶ Σουηδῶν καὶ Νορβηγῶν Ὀλυμπιονικῶν».

— Ὁ Γεωργαντῆς δὲν παρουσιάστηκε στὸ Στάδιο νὰ πάρει τὸ βραβεῖο του. Ἐτσι μπερδέσαμε καὶ δεῖξαμε στοὺς ξένους τί πράγμα εἶναι ὁ Ρωμιὸς ποὺ θαρρεῖ πάντα πὼς ἀδικιέται.

— Τὴν Τετράδη τελιώτανε οἱ ἀγῶνες καὶ τὴν Πέμτη ἀρχίνητε ἡ Βουλὴ. Ὑστερα δηλ. ἀπὸ τοὺς Διεθνεῖς οἱ Ρωμαῖκοὶ ἀγῶνες, γιὰ νὰ μὴ λείπουν οὔτε στιγμή οἱ ἀγῶνες ἀπ' τὴ βλογημένη χώρα μας.

— Κάπιο; ὅταν εἶδαπε τὸν Τόρζλο στὸ Στάδιο νὰ σηκώνει τὰ 140 κοιλὰ καὶ τὸν κόσμο νὰ λιγοθυμᾷ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό, παρατήρησα λογιώτατα·

— Δὲν ξέρω γιατί ἐνθουσιάζεται τόσο αὐτὸς ὁ κουτόκοσμος, ἀφοῦ σήμερα ἐν βίντισι δυνατὸ μπορεῖ νὰ σηκῶσει μαζί χίλιους Τόρζλους.

— Ἄμ' ὁ διάκος ποὺ ξεμούρλωνε τὸν κοσμικὴν βεβζιωνοτάς τὸνε πὼς ἔν τὸν ἀφίνανε νὰ τρέξει; θάρτανε σὲ δυὸ ὄρες ἀπὸ τὸ Μαραθῶνα;

— Πάλι οἱ φανταστικοὶ ὄχτροι τοῦ Ταρταρίου δὲ μὰς ἀφίδανε νὰ νικήσουμε! Κρίμα!

— Ἀκούστηκε κι αὐτὸ στὸ Στάδιο·

— «Θὰ τρέξει ὁ διάκος;

— «Ὁχι, θὰ τρέξει ὁ Μητροπολίτης, κ' ἔτσι τὸν ἔχουμε πὸ ἀίγουρο τὸ Μαραθῶνα!»

— Βέβαια, ὁ ξενοδόχος τοῦ «Ἀχλαιοῦ» θάνα Βούργαρος κι ὄχι Ρωμιός, γιὰ νὰ ζητήσει νὰ ρεζιλέψῃ ἕνα ἀλάκαιο ἔθνος κρατώντας γιὰ λίγες ψωροδραχμῆς τὰ βραβεῖα τῶ Σουηδῶν.

— Τὸ γράψαμε χίλιες φορὲς πὼς οἱ χειρότεροι Βούργαροι βρῆσκονται δῶ μέσα, στὸ πλάι μας, κι ὄχι στὰ βουνὰ τῆς Μακεδονίας.

— Ὅλος ὁ κόσμος ἐνθουσιάζτηκε μετὰ τὰ παιδάκια τῶ Σκολειῶ μας τὴν Τετράδη στὸ Στάδιο.

— Καλὰ γυμναστήκαμε, μόνο τὰ ζήτω τους ἔπραπε νᾶναι λιγότερα, γιατί μ' αὐτὸ τ' ἀγώνισμα εἶναι σὰ νὰν τὰ προπονοῦμε γιὰ κομματικὲς διχθῆλωτες.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἕνα, κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, πουλιοῦντα τὰ γραφεῖα μας καὶ στὸ Βιβλιοπωλεῖο Σακέτο- (ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὸ στὴ Βουλὴ) τὰκόλουθα βιβλία:

Τοῦ **Ψυχῶν** «Ταξίδι» (σελ. 502) καὶ «Ὀνειρο τοῦ Γιαννίρη» (σελ. 268).

Τοῦ **Πάλλη** «Ἥλιος καὶ φεγγάρι» (σελ. 120)

Τοῦ **Φωτιάδη** Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννηση» (σελ. 405).

Τοῦ **Ἐφταλιώτη** «Ἱστορίε τῆς Ρωμισσύνης» (σελ. 320) καὶ «Μαζώχτρα, Βρουκόλακας κλπ.» (σελ. 269).

Τοῦ **Ἐρμονα** «Τῆς Ζωῆς» (σελ. 194).

Τοῦ **Φιλάντα** Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς γλώσσας (μέρ. Α') (σελ. 96).

Τοῦ **Λόγγου** «Δάφνης καὶ Χλόης» (χαρτοδεμένο) μετφρ. Ἥλ. Βουτιερίδη (σελ. 86).

Τοῦ **Εὐριπίδη** «Μήδεια» μετφρ. Γιάννη Παργαλιῆ (σελ. 59).

Τοῦ **Σοφοκλῆ** Αἴας. Μετφρ. Ζήσιμου Σιδερῆ (σελ. 61)

Τοῦ **Χ. Ἀντοεᾶδη** «Ὁ Μίγ' Ἀλέξανδρος» (σελ. 192).

Τοῦ **Δ. Π. Ταγκόπουλου** «Ζωντανὸ καὶ Πηθαμμένοι» δράμα — «Ἡ Χρυσουγὴ» καὶ «Τάφος στὸ Γιαλὸν» δηγήματα (σελ. 78).

Ἡ **ΜΙΑΔΑ**, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ Πάλλη (σ. 416) δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 στὸ ἐξωτερικὸ.

Ἡ **ΜΑΤΙΑ** τοῦ Γ. Ἀβάζου δρ. 1.50

ΒΑΡΒΑΡΟΠАЗΑΡΟ

(Στὴ στήλη αὐτῆ θὰ κρεμάμε κίθα βδομάδα, σὸν κφάλια ληστῶν, ὄλες τίς ὄσυναξίς κι ἀνορθογραφίς ποὺ βρῆσκονται σὲ καθαρουσάνικα βιβλία. Συνεργάτες τῆς στήλης αὐτῆς θάνα ὄλοι οἱ ἀναγνώστες μας, ἀρκεῖ μοναχὰ πλάι στὸν βαρβαρισμὸ ποὺ θὰ μὲς στέλνουνε νὰ σημειώνουν τὸνομα τοῦ βιβλίου καὶ τὸν ἀριθμὸ τῆς σελίδας ποὺ βρῆσκεται).

«Μετὰ ταῦτα ἐκ. Πάλλης ἀπῆλθεν εἰς...
π ρ ο π ε μ φ ἔ ν τ ο ς ὕ τ ὸ π ο λ λ ο ῦ κ ὄ σ μ ο υ.»

(Ἐφ. «Πατρίς» 14 τοῦ Μάρτη 1906, σελ. 3, τηλεγράφημα ἐκ Βόλου).

«Ὁ ἐνιαῖος ὄντος ὄφθαλμὸς ἐν δεικνύσιν...
κ ν υ σ ι ν δι εῖς μόνος ὁ ὄμφαλιος λῶρος»...

(«Ἰατρικὸς Μηνύτωρ» Μάρτη τοῦ 1906. σελ. 56 στήλ. 2).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματίκια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὄρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας Αἰ εἰς χρυτὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυτὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγῆν τοῦ ὄμολογιοῦχοῦ.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὄμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῆ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου εἰς τὸ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρα Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὄποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς 0,0	κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6	μηνῶν
2	»	0)0	»	» 1
3	1)2	» 0,0	»	» 2
2	»	» 0)0	»	» 4
4	»	» 0)0	»	» 5

Αἱ ὄμολογοὶ τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ καταθέτου νομαστικῆς ἢ ἀνόνομου.

ΦΟΝΟΠАЗΑΡΟ ΒΙΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμτη σὲ Πέμτη

Ἐπιμετρητὸς Ἐσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος
Σκοτωμοί. Ἀθήνα 1, Ἐπαρχίης 3.

Λαθωμοί. Ἀθήνα 8, (οἱ πέντε ἀπὸ κάρρα καὶ ἄμαξες), Περαιᾶς 1.

Ἀπαγωγές. Ἐπαρχίης 1.

ΣΗΜ. Πόλλο φτωγὸ τὸ σημερινὸ μας φονοπάζαρο. Σὲ τοῦτο δὲ φταῖνε οἱ Ρωμιοί, ἀλλὰ οἱ φημερίδες μὲς ποὺ ἀναγκαστήκαμε, ἐπειδὴ δὲν τοὺς περῖσσευε τόπος ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τῶν ἀγῶνων, νὰ μὲς παρουσιάσουν τόσο ἔσυχες τίς ἐπαρχίης μας.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μ. Καλ. Καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθεῖ. Δὲν μπορεῖς νὰ περῖσεις κανένα ἀπομνημόνεο ἀπὸ τὸ γραφεῖο 3—4; — κ. Στεφ. Δέλ. Ἀλεξάντρεα. Λάδαμε τὴ συντρομὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. — κ. Φ. Α. Σύμφωνοι καὶ σ' αὐτὸ. Νὰ στέλνουνται ὄμως λίγο νωρίτερα, ἵσασμε τὴν Τρίτη τάπομνημόνεο τουλάχιστο. — κ. Στ. Νικ. Νάν τὸ δοῦμε πρῶτα. Πὼς μποροῦμε νὰ πορκάσουμε γιὰ πρᾶμα ποὺ δὲν τὸ ξέρουμε;